

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ПРИЛОЖЕНИЕ 7

към Изложение на анализ
на експерт Галина Солакова

Определение № 12596 от 17.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 12662/2018 г., II о

Производството е по чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба от "Карми КММ" ООД, ЕИК ******, чрез проц. представител адв. П. Зафиров, и е против определение № 2085 от 30.08.2018 г., постановено по адм. д. № 2128/2018 г. по описа на Административен съд Бургас. С доводи за неправилност и незаконосъобразност се иска неговата отмяна.

Писмени възражения в срока по чл. 232 АПК не са депозирани.

Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна по следните съображения.

С атакуваното определение, на основание чл. 159, т. 1 и т. 4 АПК, е оставена без разглеждане жалбата против действие по изменение на кадастралния регистър на недвижимите имоти (КРНИ) на гр. Бургас, с което, на осн. чл. 53, ал. 1, т. 3 и чл. 53а, т. 1 ЗКИР, по отношение на ПИ с идентификатор 11538.504.8 е вписан като собственик и К. Кичев за площ 305 кв. м. с документ за собственост - нотариален акт. В частната жалба се навеждат доводи за нарушаване на процесуалните правила.

За да прекрати производството по делото, образувано по жалбата, съдът е приел, че същата е недопустима, тъй като не е нелице годеен за обжалване административен акт и жалоподателят няма правен интерес.

Така постановеното определение е незаконосъобразно. При постановяване на същото, административният съд неправилно е тълкувал приложимите законови норми.

По същество е налице жалба срещу законосъобразността на извършеното изменение на КРНИ, за което дружеството-жалбоподател е уведомено от началника на СГКК - Бургас с Уведомление изх. № 24-16318/25.07.2018 г. От него става ясно че, на основание чл. 53, ал. 1, т. 3 и чл. 53а, т. 1 ЗКИР е извършено изменение в КРНИ по отношение на ПИ с

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

идентификатор 11538.504.8 - вписан е като собственик и К. Кичев. Съгласно чл. 53а от ЗКИР измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53 от същия закон. При това положение следва да се приеме, че по отношение на жалбоподателя началният момент, в който е могъл да обжалва оспореното изменение е именно от получаването на Уведомление изх. № 24-16318/25.07.2018 г. Предмет на оспорването не е самото уведомление, а извършеното изменение на КР, което съставлява подлежащ на оспорване по смисъла на чл. 21 АПК административен акт - "изразено с действие волеизявление на административен орган".

Изменението на данни в кадастралния регистър, когато не е свързано и не се изменят и данни в кадастралната карта, се извършва по реда на чл. 53 ЗКИР, без издаване на заповед - чл. 53а, ал. 1 ЗКИР. Изменението в КРНИ представлява извършено чрез действие волеизявление на административен орган, което е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и именно то, както е заявено в случая, е предмет на съдебната проверка за законосъобразност. В тази връзка жалбата е допустима за разглеждане и неправилното определение на административния съд ще следва да бъде отменено, а делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на "Карми КММ" ООД.

Предвид това, че обжалваното определение на Административен съд Бургас е валидно и допустимо, но незаконосъобразно - следва да бъде отменено.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2085 от 30.08.2018 г., постановено по адм. д. № 2128/2018 г. по описа на Административен съд Бургас връща делото на същия съд и състав за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на "Карми КММ" ООД.

Определението е окончателно.

Определение № 10040 от 23.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3994/2018 г.,

II о.

Производството е по реда на чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба на Д. С. Ф. срещу Определение № 447/26.02.2018 г. по адм. дело № 505/2018 г. по описа на Административен съд - Б.. С доводи за неправилност на определението се претендира неговата

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

отмяна и връщане на делото за продължаване на процесуалните действия и произнасяне по същество.

Възражения по частната жалба в срока по чл. 232 АПК не са депозирани.

Частната жалба е допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 230 АПК, а разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С обжалваното определение, на основание чл. 159, т. 5 АПК, е оставена без разглеждане жалбата на Д. Ф. срещу действие по изменение на кадастралния регистър на недвижимите имоти на гр. Б. за сграда с идентификатор 07079.614.218.1 и е прекратено производството по делото. Съдът е приел, че уведомлението за извършеното изменение е редовно получено на 30.12.2017 г. от Фенерова, а жалбата като подадена на 05.02.2018 г. е извън преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Определението е неправилно.

С жалбата, по която е образувано производството пред Административен съд - Б., е оспорено действие по изменението на КР на недвижимите имоти на гр. Б., с което, на основание чл. 53, ал. 2 ЗКИР, за сграда с идентификатор 07079.614.218.1 като собственик е вписана и М. Б. Н.. Съгласно приложимата норма на чл. 53а ЗКИР (нов - ДВ, бр. 49 от 2014 г.), измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53. Според чл. 53, ал. 3 ЗКИР за изменение като процесното се съобщава по реда на АПК на всички заинтересовани лица в тридневен срок от извършването му. Самото изменение в КРНИ представлява обективизирано чрез действие волеизявление на административен орган, което е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и именно то, както е заявено в случая, е предмет на съдебен контрол.

По делото е безспорно, че уведомлението по чл. 53, ал. 3 ЗКИР е редовно получено от Д. Ф. на 30.12.2017 г., като срокът за оспорване на изменението на КР започва да тече от връчването му. Видно от съдържанието на уведомлението, в него не е посочено пред кого и в какъв срок може да се обжалва извършеното изменение. След като за него не се издава нарочен акт, а в уведомлението не се съдържа информация, касаеща възможността за оспорването му, неправилно административният съд е приел, че срокът за обжалване е 14-дневен.

В случая е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 140, ал. 1 АПК. Според последната, когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. Жалбата на Фенерова е депозирана на 05.02.2018 г., т. е. в рамките на двумесечния срок по чл. 140, ал. 1 АПК, и следователно не е просрочена. Като е приел обратното, административният съд е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено, а делото - върнато за продължаване на съдопроизводството.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 вр. чл. 236 АПК, Върховният административен съд, състав на II отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 447/26.02.2018 г. по адм. дело № 505/2018 г. по описа на Административен съд - Б..

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно.

Определение № 8653 от 11.07.2016 г. на ВАС по адм. д. № 7599/2016 г., II о.

В. В. Д. обжалва с частна жалба определение от 13.05.2016 г. по адм. д. № 1037/2016 г. на Варненския административен съд.

Жалбоподателят моли определението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния закон.

Ответниците по частната жалба не са взели становище.

Върховният административен съд приема, че частната жалба е подадена в срок и е основателна.

Производството пред Варненския административен съд е образувано по жалба на В. Д. и К. Б. срещу изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на В. с нанасянето на нов имот, извършено от административния орган без издаване на заповед.

С обжалваното определение Варненският административен съд е оставил без разглеждане жалбата на В. Д. и е прекратил производството по делото по отношение на него. Съдът е приел, че за извършеното от административния орган действие по изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър той е бил уведомен със съобщение, получено на 3.02.2016 г. Жалбата до съда е подал на 16.03.2016 г., извън преклузивния 14-дневен срок, поради което жалбата е процесуално недопустима.

Пред настоящата инстанция се представени писмени доказателства, от които се установява, че В. Д. е обжалвал действието на началника на СГКК В. за изменение на КК и КР пред Агенция по геодезия, картография и кадастър. С писмо от 9.03.2016 г. на изпълнителния директор на АКК до

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

жалбоподателя Д. последният е бил уведомен, че изпълнителният директор на агенцията не е компетентен да се произнася по жалби срещу действия или бездействия на началника на СГКК. От представения касов бон от пощата се установява, че жалбата на Д. до АГКК е изпратена на 17.02.2016 г. Жалбата е в срок, считано от датата на съобщаване на обжалваното действие - 3.02.2016 г. Изпълнителният директор на АГКК не е компетентен да се произнесе по жалбата, но е следвало да я изпрати по компетентност на Варненския административен съд на основание чл. 88, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 АПК.

Определението на Варненския административен съд следва да бъде отменено в частта по отношение на В. В. Д... Делото следва да бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия. Следва да се изиска жалбата на В. В. Д., която той е подал срещу действията на началника на СГКК пред изпълнителния директор на АГКК, за да се произнесе съдът по нея.

По изложените съображения Върховният административен съд
ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 13.05.2016 г. по адм. д. № 1037/2016 . в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на В. В. Д. срещу изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър за имот с идентификатор 10135.2464.104, одобрено от началника на СГКК В. без издаване на заповед и производството по делото в тази част е прекратено

ВРЪЩА делото на същия съд и състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определение № 6007 от 18.05.2016 г. на ВАС по адм. д. № 4753/2016 г., II о.

Производството е по Глава тринадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, образувано по частна жалба на С. Г. И., представлявана от адв. Атанасова, против определение № 141/19.02.2016 г. по адм. д. № 1199/2015 г. по описа на Административен съд София-област с молба за отмяната му като неправилно.

Ответникът, началник Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/- Софийска област в писмено възражение поддържа доводи за неоснователност на частната жалба с молба обжалваното определение да бъде оставено в сила, претендира разноски за настоящата инстанция.

Върховният административен съд намира частната жалба процесуално допустима като подадена от надлежна страна срещу съдебен акт от категорията по чл. 229, ал. 1, т. 1 АПК в срока по чл. 230 АПК и като я разглежда по същество, констатира:

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

С обжалваното определение Административен съд София-област, на основание чл. 159, т. 1 АПК, е оставил без разглеждане жалбата на С. Г. И. срещу отказ, обективизиран в уведомление изх. № 20-65382/17.11.2015 г. на началника на СГКК -Софийска област по подадено от нея заявление вх. № 01-284029/29.09.2015 г. за нанасяне настъпили промени в КР на недвижимите имоти на с. Мала Църква, община Самоков в частта на поземлен имот с идентификатор 46276.1.107 и е прекратил производството по делото.

Частната жалба, подадена срещу така постановеното определение е основателна по следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление вх. № 01-284029/29.09.2015 г. подадено от С. Г. И. до СГК- Софийска област за нанасяне настъпили промени в КРНИ за имот с идентификатор 46276.1.107 чрез вписването ѝ като собственик на основание представено решение на Общинска служба "Земеделие", гр. Самоков от 28.07.2015 г. и издаване скица за имота.

Така заявеното искане е с правно основание чл. 53, ал. 1, т. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и съгласно чл. 53а, ал. 1 ЗКИР се извършва без издаване на заповед. В хода на преписката СГКК-Софийска област е установила данни относно наличие на съставен Акт за общинска собственост /частна/ № 2333/26.09.2002 г., приела е, че този акт касае имота, предмет на поисканото изменение и наред със заявителката И. е вписала в КР като собственик и община Самоков. Извършената промяна в КР е съобщена на заявителката уведомление изх. № 20-65382/17.11.2015 г.

Първоинстанционното производство е образувано по жалба рег. № 06-619/09.12.2015 г. на С. Г. И. срещу отказ на началника на СГКК Софийска област, обективизиран в цитираното уведомление. Съдът правилно е приел, че това уведомление не носи белезите на индивидуален административен акт. В нарушение на закона обаче е намерил производството недопустимо поради липса на предмет, тъй като в хипотезата на извършено изменение в КР без издаване на заповед на оспорване подлежи изразеното с действие /вписване в КР на нови данни/ волеизявление на административния орган, представляващо индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1, предл. 2 АПК. Жалбата, по повод която е образувано делото, макар определяща уведомлението като обективизиращо изричен отказ, съдържа доводи срещу вписването в КР и на община Самоков като собственик на имота с неясно формулиран петитум за вписване на жалб. И. като собственик / вече извършено действие, видно от текста на уведомлението/ и издаване на скицата, поискана със заявлението.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Сезиран с тази жалба, съдът е следвало да я остави без движение с указание да бъде ясно редактирана, както в обстоятелствената ѝ част, така и в частта на петитума. Произнасянето по жалбата, подадена с констатираните нередности, налага отмяната на прекратителното производство по делото определение като неправилно и връщането му за продължаване на съдопроизводството като на оспорващата се дадат задължителни указания за корекции в съдържанието ѝ в изложения смисъл, а доводите срещу вписването на друго обстоятелство, извън заявеното по преписката, се разгледат при преценката за основателност на оспорването.

Воден от изложеното, на основание чл. 235 АПК, Върховният административен съд, състав на второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 141/19.02.2016 г., постановено по адм. д. № 1199/2015 г. по описа на Административен съд София-област и ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводството с дадените в мотивите указания.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 13638 от 14.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 12701/2015 г.,

П о

Производството е по чл. 229 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Зоя Иванова Боева от гр. Варна, чрез пълномощника ѝ адв. Евгения Дойнова, срещу определение № 3126 от 18.09.2015 г., постановено по адм. д. № 2570/2015 г. по описа на Административен съд Варна.

В частната жалба се поддържат оплаквания за неправилност на определението.

В срока по чл. 232 от АПК възражения не са постъпили.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред Административен съд Варна е образувано по жалба на Зоя Иванова Боева против мълчалив отказ на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) - Варна по подадено от нея заявление вх. № 94-29590/23.10.2012 г. на СГКК - Варна. Съдът е приел, че жалбата е подадена след изтичането на законния преклузивен срок,

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

поради което е оставил без разглеждане жалбата и е прекратил производството по делото.

Определението е неправилно.

При постановяване на обжалваното определение съдът не е взел предвид обстоятелството, че във връзка с подаденото заявление вх. № 94-29590/23.10.2012 г. на СГКК - Варна има издадени два административни акта, относно които са водени две съдебни производства. При всяко от тях резултатът е отмяна на административния акт и връщане на преписката на административния орган. Следователно изводът на съда, че е налице мълчалив отказ е незаконосъобразен.

В настоящото производство Зоя Иванова Боева обжалва отказ на началника на СГКК - Варна да се произнесе по цялото ѝ искане. По съществото си това е жалба срещу законосъобразността на извършеното изменение на кадастралния регистър на недвижимите имоти (КРНИ), за което жалбоподателката е уведомена от началника на СГКК - Варна с писмо рег. № 24-10608/10.07.2015 г. От това писмо става ясно че, на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е извършено изменение в КРНИ по отношение на сгради с идентификатори 10135.2526.1709.1, 10135.2526.1709.2 и 10135.2526.1709.3 по плана на гр. Варна, район "Приморски", местност "Св. Никола". Съгласно чл. 53а от ЗКИР измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53. При това положение следва да се приеме, че по отношение на жалбоподателката началният момент в който е могла да обжалва оспореното изменение е именно от получаването на писмо рег. № 24-10608/10.07.2015 г., което в случая се явява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. В него има ясно изразена воля на административния орган, а също така са определени лицата спрямо които възникват права и задължения. След като жалбата срещу това изменение е подадена на 20.07.2015 г., то същата се явява подадена в срок. При това положение жалбата е допустима за разглеждане и неправилното определение на административния съд ще следва да бъде отменено, а делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на Зоя Иванова Боева срещу извършеното изменение в КРНИ по отношение на сгради с идентификатори 10135.2526.1709.1, 10135.2526.1709.2 и 10135.2526.1709.3 по плана на гр. Варна, район "Приморски", местност "Св. Никола" обективизирано в писмо рег. № 24-10608/10.07.2015 г. на СГКК - Варна.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ОТМЕНЯ определение № 3126 от 18.09.2015 г., постановено по адм. д. № 2570/2015 г. по описа на Административен съд Варна.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на Зоя Иванова Боева срещу извършеното изменение в КРНИ по отношение на сгради с идентификатори 10135.2526.1709.1, 10135.2526.1709.2 и 10135.2526.1709.3 по плана на гр. Варна, район "Приморски", местност "Св. Никола" обективизирано в писмо рег. № 24-10608/10.07.2015 г. на СГКК - Варна.

Определението не подлежи на обжалване.

Определение № 8034 от 1.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 6548/2015 г., II о.

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от АПК, образувано по две частни жалби, подадени от 1. "Верто 08", "Фри вей интернейшънъл транспорт" ООД, "Макс фрей и С" ООД, Димитър Делчев, действащ като ЕТ "Митрони-Димитър Делчев" и Георги Терзиев, чрез адв. Попов и 2. Кооперация "Районен кооперативен съюз- Хасково", чрез адв. Захаријева срещу определение от 24.04.2015 г. по адм. д. № 778/2014 г. по описа на Административен съд-Хасково. С доводи за необоснованост и незаконосъобразност на определението се претендира неговата отмяна и връщане на делото за продължаване на процесуалните действия и произнасяне по същество.

Ответникът СГКК-Хасково не ангажира становище по частните жалби.

Върховният административен съд, второ отделение намира частните жалби за процесуално допустими, като подадени от надлежни страни и в срока по чл. 230 АПК, а разгледани по същество - частично основателни.

С обжалваното определение, на основание чл. 159, т. 1 и т. 4 от АПК са оставени без разглеждане жалбите на настоящите частни жалбоподатели против действия на началника на СГКК- Хасково по изменение на кадастралната карта и регистри на гр. Хасково, в частта за ПИ с идентификатори 77195.732.132 и 77195.732.133 и находящите се в двата имота сгради по Скица - проект № 15-365233/10.10.2014 г. на СГКК - Хасково и е прекратено производството като недопустимо. Определението е мотивирано с липса на годеи за съдебно оспорване административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, в частта за изменение на кадастралната карта /КК/ и липса на правен интерес по отношение на оспорването на изменение на кадастралния регистър /КР/. Прието е, че изготвянето на скица - проект за изменението е в хипотезите по чл. 52, ал. 1 и 54, ал. 2 от ЗКИР, при които изменението се

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

осъществява не със самата скица-проект, а чрез издаването на последващ административен акт, изразен чрез действие по чл. 53а, вр. чл. 52, ал. 2 ЗКИР, вр. с чл. 59, ал. 3 от АПК и издаване на изрична заповед по чл. 54, ал. 5, вр. ал. 2 от ЗКИР, т. е. самата скица-проект не съставлява административен акт, подлежащ на съдебен контрол, тъй като нито създава права и задължения, нито засяга законни интереси на правоимащите лица. Установено е още, че не е налице изменение на КК, за което са налице достатъчно данни в самото Уведомление, изпратено до жалбоподателите. Относно изменението на КР, в частта за ПИ с идентификатори 77195.732.132 и 77195.732.133 и находящите се в тях сгради с идентификатори 77195.732.132.2 и 77195.732.133.6, е прието, че промяната се изразява в вписването на допълнителни данни за собственици на посочените имоти, но това е осъществено не на основание процесната скица-проект, а по реда на чл. 53, ал. 2 ЗКИР, за което е изпратено изрично Уведомление изх. № 24-19102/10.10.2014 г. от Началника на СГКК - Хасково. Оспорването в тази част е прието за недопустимо, поради липса на правен интерес - с изменението на КР по чл. 53, ал. 2 ЗКИР, за вписаните преди изменението лица не се създават задължения, както и не се засягат законните им права, тъй като допълнителното вписване на лица с противопоставими права на собственост се извършва наред с данните на вече вписаните собственици.

Така постановеното определение е необосновано и незаконосъобразно по отношение за оспореното изменение на КР, поради несъобразяване на новия режим за изменение на КК и КР по чл. 53 ЗКИР, след изм. с бр. 49/2014 г., ДВ, а в останалата част е правилно и съответства на основанието за недопустимост по чл. 159, т. 1 АПК.

С жалбите, по които е образувано производството пред Административен съд-Хасково е оспорено изменението на КР, с което на основание чл. 53, ал. 2 ЗКИР са записани в регистъра данни за собственост на трети лица по заявление вх. № 94-8179/24.10.2013 г. на Димо Стоянов. Съгласно приложимата норма на чл. 53а /нов - ДВ, бр. 49 от 2014 г./ "Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53", като изменението по ал. 2 на чл. 53 се съобщава по реда на АПК на всички заинтересовани лица в тридневен срок от извършването". Процесното уведомление, адресирано до жалбоподателите, е именно такова по ал. 3 на чл. 53 ЗКИР и срокът за оспорване на изменението на КР започва да тече от връчването му, като факта на подаване в срок на жалбите е безспорен по делото. Следователно, обратно на приетото от Административен съд-София град, е налице допустимо производство, тъй като предмет на оспорването не е самото

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

уведомление, а извършеното изменение на КР, което съставлява подлежащ на оспорване по смисъла на чл. 21 АПК административен акт - "изразено с действие волеизявление на административен орган...", а пряко заинтересованите лица са именно фигуриращите такива в КР преди изменението.

Определението, в частта, с която са оставени без разглеждане жалбите срещу изменението на КК за ПИ с идентификатори 77195.732.132 и 77195.732.133 и находящите се в имотите сгради по Скица - проект № 15-365233/10.10.2014 г. на СГКК - Хасково е правилно и съответства както на установената фактическа обстановка, така и на съдържанието на Уведомление изх. № 24-19102/10.10.2014 г., от което е видно, че няма изменение на КК за описаните имоти и по скицата-проект, а такова ще бъде извършено след "приключване на процедурата по въвод във владение". Следователно в тази част липсва постановен административен акт, респ. "изразено с действие волеизявление на административен орган..." по смисъла на чл. 21 АПК, което сочи на липса на предмет на оспорването и води до недопустимост на жалбите и образуването по тях съдебно производство.

Предвид изложеното, обжалваното определение следва да бъде отменено частично и делото -върнато за продължаване на процесуалните действия по оспорването за изменение на КР, а в останалата част следва да се остави в сила..

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 236 АПК Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 24.04.2015 г. по адм. д. № 778/2014 г. по описа на Административен съд-Хасково, в частта, с която са оставени без разглеждане жалбите на "Верто 08", "Фри вей интернейшънъл транспорт" ООД, "Макс фрей и С" ООД, Димитър Делчев, действащ като ЕТ "Митрони-Димитър Делчев", Георги Терзиев и Кооперация "Районен кооперативен съюз - Хасково" против действия на началника на СГКК - Хасково по изменение на кадастралния регистър за ПИ с идентификатори 77195.732.132 и 77195.732.133 и находящите се в имотите сгради и е прекратено производството и

ВРЪЩА делото за продължаване на процесуалните действия в тази част от същия състав на съда.

ОСТАВЯ В СИЛА определение от 24.04.2015 г. по адм. д. № 778/2014 г. по описа на Административен съд-Хасково в останалата му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

**Определение № 4588 от 23.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 2131/2015 г., II
о.**

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Радослав Любомиров Николов от гр. Дупница срещу определение № 582 от 27 ноември 2014 г., постановено по адм. д. № 279/2014 г. по описа на Административен съд Кюстендил.

В частната жалба се поддържат оплаквания за неправилност на определението.

В срока по чл. 232 от АПК са постъпили писмени възражения от Зоя Георгиева Икономова-Николова, Лилия Георгиева Икономова и Дафинка Стоянова Петрова, в които изразяват становища за неоснователност на частната жалба.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното определение на основание чл. 159, т. 1 и 4 от АПК е оставена без разглеждане жалбата на Радослав Николов против уведомление за изменение в кадастралния регистър на недвижимите имоти на гр. Дупница, обективизирано в писмо изх. № 20-45971/04 септември 2014 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - гр. Кюстендил за недвижими имоти с идентификатори 68789.13.62 и 68789.13.63 по кадастралната карта на гр. Дупница и е прекратено производството по делото. Този резултат е мотивиран с това, че предмет на оспорване е цитираното уведомление, което няма белезите на административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК с оглед оповестителната му функция. Прието е също така, че вписването в кадастралния регистър няма конститутивно действие - с него не възникват и не се погасяват вещни права по отношение на вписаните лица, има само декларативно действие по отношение на трети лица. Административният съд е развил и доводи за липсата на правен интерес от оспорването поради това, че е налице положителен за Николов акт предвид обстоятелството, че изменението в кадастралния регистър е извършено по негово заявление.

Така постановеното определение е неправилно.

Предметът на оспорването се определя с жалбата, с която е сезиран административния съд. В случая в жалбата на Радослав Николов е посочено, че оспорва заповед № РД-13-246/19 август 2014 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. Посочено е също така, че изменението в кадастралния регистър на недвижимите имоти, изразяващо се в записването за поземлени имоти с идентификатори

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

68789.13.62 и 68789.13.63 е незаконосъобразно и следва да бъде изменено по посочени в жалбата съображения. След като е констатиран, че с посочената в жалбата заповед е определен заместник на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - гр. Кюстендил, съдът е оставил подадената пред него жалба без движение с указания в 7-дневен срок оспорващия да уточни дали обжалва посочената заповед или уведомлението за изменение в кадастралния регистър на недвижимите имоти. В посочения срок Николов е представил в съда уточнение по жалба, в което е посочил, че оспорва уведомлението, тъй като в него не е посочен номер на заповед, с която е направено изменението в записването за ПИ с идентификатори 68789.13.62 и 68789.13.63. Това е дало основание на първоинстанционния съд да приеме, че предмет на оспорването е уведомлението за изменение в кадастралния регистър, което правилно е прието за недопустимо.

Направеният от съда извод обаче не е съобразен с изрично посоченото както в подадената жалба, така и с уточнението, че всъщност се оспорва изменението в кадастралния регистър на недвижимите имоти, с което на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР са записани данни за собственост на оспорващия и на други лица върху ПИ с идентификатори 68789.13.62 и 68789.13.63 с конкретно посочени документи за собственост. За посоченото изменение, съгласно приложимата в случая разпоредба на чл. 53а (нов, ДВ, бр. 49/2014 г.) от ЗКИР, не се издава заповед, като за измененията от типа на процесното се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс на всички заинтересовани лица в тридневен срок от извършването им - чл. 53, ал. 3 от ЗКИР. Уведомлението, посочено от съда като предмет на разглеждане, е именно такова. Получаването му стартира течението на срока за оспорване на изменението на кадастралния регистър. Изложеното налага извода, че - обратно на приетото от административния съд, в случая е налице допустимо производство, тъй като предмет на оспорването на Радослав Николов е не полученото от него уведомление, а извършеното изменение на кадастралния регистър, което като изразено с действие волеизявление на административен орган представлява подлежащ на оспорване административен акт - чл. 21, ал. 1 от АПК.

Неправилен е извода на административния съд, че тъй като вписаното изменение в кадастралния регистър представлява положителен за оспорващия акт, то за него не е налице правен интерес от оспорването му. Вписването на Николов в кадастралния регистър като собственик на посочените по-горе поземлени имоти е положителен за него акт. Не е такъв обаче вписването и на други лица като собственици, в какъвто смисъл е и

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

направеното искане в подадената пред съда жалба. Ето защо в случая е налице правен интерес от оспорването на вписаното изменение.

С оглед горното обжалваното определение като неправилно ще следва да бъде отменено, а делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на Радослав Любомиров Николов срещу изменението в кадастралния регистър на недвижимите имоти, с което на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР са записани данни за собственост върху ПИ с идентификатори 68789.13.62 и 68789.13.63.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 582 от 27 ноември 2014 г., постановено по адм. д. № 279/2014 г. по описа на Административен съд Кюстендил.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на Радослав Любомиров Николов срещу изменението в кадастралния регистър на недвижимите имоти, с което на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР са записани данни за собственост върху ПИ с идентификатори 68789.13.62 и 68789.13.63.

Определението е окончателно.

Определение № 2055 от 25.02.2015 г. на ВАС по адм. д. № 1774/2015 г., II о.,

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от АПК, образувано по частна жалба на кмета на район "Панчарево", Столична община срещу определение № 38 от 6.01.2015 г. по адм. д. № 12450/2014 г. по описа на Административен съд-София град. С доводи за необоснованост и незаконосъобразност на определението се претендира неговата отмяна и връщане на делото за продължаване на процесуалните действия и произнасяне по същество.

Ответникът не ангажира становище по частната жалба.

Върховният административен съд, второ отделение намира частната жалба за допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 230 АПК, а разгледана по същество е основателна, по следните съображения.

С обжалваното определение, на основание чл. 159, т. 1 от АПК е оставена без разглеждане жалбата на настоящия частен жалбоподател срещу уведомление изх. № 20-58242/6.11.2014 г. на началник СГКК-София и е прекратено производството като недопустимо. Определението е мотивирано с липса на годеж за съдебно оспорване административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Прието е, че оспореното уведомление не създава права, а има

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

само декларативно действие за извършено изменение в кадастралния регистър, което пък няма конститутивно действие.

Така постановеното определение е необосновано и незаконосъобразно, поради несъобразяване на новия режим за изменение на КК и КР по чл. 53 ЗКИР, след изм. с бр. 49/2014 г., ДВ.

С жалбата, по която е образувано производството пред Административен съд-София град е оспорено изменението на КР, с което на основание чл. 53, ал. 2 ЗКИР са записани в регистъра данни за собственост на наследниците на Йордан Кьосев с визириания документ за собственост. Съгласно приложимата норма на чл. 53а. /нов - ДВ, бр. 49 от 2014 г./ "Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53", като изменението по ал. 2 на чл. 53 се съобщава по реда на АПК на всички заинтересовани лица в тридневен срок от извършването." Процесното уведомление е именно такова по ал. 3 на чл. 53 ЗКИР и срокът за оспорване на изменението на КР започва да тече от връчването му. Следователно, обратно на приетото от Административен съд-София град, е налице допустимо производство, тъй като предмет на оспорването не е самото уведомление, а извършеното изменение на КР, което съставлява подлежащ на оспорване по смисъла на чл. 21 АПК административен акт - "изразено с действие волеизявление на административен орган..."

Предвид изложеното, обжалваното определение следва да бъде отменено и делото -върнато за продължаване на процесуалните действия.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 236 АПК Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 38 от 6.01.2015 г. по адм. д. № 12450/2014 г. по описа на Административен съд-София град и

ВРЪЩА делото за продължаване на процесуалните действия от същия състав на съда.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Определение № 6657 от 22.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 254/2018 г., II о.

Производството е по реда на чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба на М. Д. К., Г. Д. Б., Н. Й. Д. и М. Й. Д. срещу Определение № 789/19.10.2017 г. на Административен съд С.-област по адм. дело № 180/2017 г., с което е прекратено производството по оспорването на Заповед № ЛС-01-2030/08.12.2016 г. на кмета на община

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Самоков, одобряваща изменението на кадастралния план и нанасянето на верните граници по приложена регулация на имот пл. № 425, кв. 7 по плана на к. к. "Б. бани", община Самоков.

В срока по чл. 232 АПК е постъпил отговор от "Енерджи - Делта" ЕООД със становище за неоснователност на жалбата, административният орган не изразява позиция по нея.

Частната жалба е допустима и основателна.

1. Заинтересовани лица в производствата по изменение на кадастъра са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижимите имоти, чиито права са засегнати от изменението - § 1, т. 13 ДР вр. чл. 54, ал. 4 и § 4, ал. 1, т. 2 ПЗРЗКИР. Това качество притежават само вписаните в кадастралния регистър (разписния списък към кадастралния план) титуляри на права. Правното им положение позволява те да се ползват от доказателственото действие на кадастъра - чл. 2, ал. 5 ЗКИР (до оборването на презумпцията за достоверност на вписаните в кадастъра данни), съответно да противопоставят на трети лица удостоверените с него права при колизията им със заявена промяна на кадастралния план.

2. Доколкото записванията в кадастъра са единственият източник за определянето на кръга на заинтересованите да оспорят заповедта за изменение му страни, преценката на първостепенния съд за допустимостта на жалбата е следвало да се обуслови от отговора на въпроса дали частните жалбоподатели фигурират в кадастъра като собственици на имота, в границите на който се обособява самостоятелния имот, предмет на административния акт. По този правно- релевантен за проверката на легитимацията факт съдът не е формирал изводи. Възприетата отрицателна предпоставка за допустимостта на оспорването е основана на произнасяне по принадлежността на правото на собственост, а с подобна компетентност не разполагат нито органа по кадастъра, нито административния съд - вж. чл. 54, ал. 2 ЗКИР.

3. Представеният с административната преписка списък на имоти за с. Б. бани съдържа определена информация за поземлените имоти и отразените титуляри на правата върху тях. Не е изследван обаче въпроса дали този списък представлява регистър (разписен списък) към кадастралния план (действал към момента на издаването на заповедта) или е съставен на друго основание. При липсата на подобно фактическо установяване не би могъл да бъде даден еднозначен отговор дали частните жалбоподатели са носители на правото да оспорят изменението на плана, респ. инстанционната проверка по същество относно правилността на прекратителното определение е лишена от предмет.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Изложеното мотивира отмяната на обжалваното определение и връщането на делото за продължаване на съдопроизводството.

Воден от горното и на основание чл. 235 АПК, Върховният административен съд, състав на II отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 789/19.10.2017 г. на Административен съд - С.- област по адм. дело № 180/2017 г. и **ВРЪЩА** делото на същия състав на съда за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно.

Определение № 5610 от 30.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4649/2018 г., II о.

Производство е по реда на чл. 229 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Ц. Н. К., И. Р. К. и Е. С. М., чрез процесуалния им представител адв. В., против определение № 332 от 14.02.2018 г. по адм. д. № 3755/2017 г. на Административен съд - гр. П., 15 състав, в частта, с която на основание чл. 159, ал. 1, т. 4 от АПК е оставена без разглеждане жалбата на Ц. Н. К., И. Р. К. и Е. С. М. срещу Заповед № 208 от 23.11.2017 г. на Кмета на община Л., с която е одобрено изменение в околоръстния полигон (неодобрен кадастрален план) на с. Л., общ. Л. за попълване на имоти кадастрален № 72 с площ 137 кв. м и кадастрален № 73 с площ 737 кв. м и производството по делото е прекратено.

С жалбата се твърди незаконосъобразност на оспореното определение, като постановено в противоречие със закона. Поддържат, че И. К. е собственик на имот с площ 0,5 дка ведно с жилищна сграда, непосредствен съсед на нанасяните имоти, която се засяга от изменението, както и че другите двама жалбоподатели също твърдят собственост на имоти в близост и засегнати от заповедта на кмета на община Л. Представят доказателства за собственост на имоти. Искат оспореното определение в оспорената част да бъде отменено и делото да бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Претендират разноски.

Ответниците Кметът на община Л., М. С. К., Е. С. К., В. С. Г., Б. Г. Г., С. М. М., Е. М. А., В. И. М., И. С. К., В. И. К., И. Й. К., Е. Е. К., З. С. Ч., К. А. Я., З. К. Я., Р. И. М., С. В. А., О. С. А., Н. К. К., З. Ж. К., Р. Т. М., Д. Е. М., С. Е. Д. не изразяват становище по частната жалба.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК, от надлежни страни - адресати на оспореното определение в оспорената му част и срещу

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна.

С определение № 332 от 14.02.2018 г. на основание чл. 159, т. 4 от АПК жалбата на Ц. Н. К., И. Р. К. и Е. С. М. срещу Заповед № 208 от 23.11.2017 г. на Кмета на община А. е била оставена без разглеждане и производството по адм. д. № 3755/2017 г. на АС - гр. П. е било прекратено. За да постанови оспореното определение, АС - гр. П. е приел, че жалбоподателите Ц. Н. К., И. Р. К. и Е. С. М. не обосновават наличието на правен интерес от оспорване на Заповед № 208 от 23.11.2017 г. на Кмета на община А. Приел е, че това е така, тъй като в направеното уточнение на жалбата тримата жалбоподатели не сочат по какъв начин оспорената заповед засяга имотите им и не става ясно дали с оспорената заповед се засягат границите на техните имоти. Приел е, че тъй като жалбоподателите не изтъкват доводи, че са засегнати от оспореното изменение, то за тях не е налице правен интерес от оспорване на заповедта.

Определението е неправилно.

С уточнение на жалбата си от 31.01.2018 г. тримата жалбоподатели са посочили изрично, че са собственици на имоти в селото, в което се процедира изменение и се нанасят имоти с оспорената от тях заповед, като от И. К. е посочено, че притежава имот от 0,5 дка, ведно с жилищна сграда и е непосредствен съсед на процедираното изменение, както и от другите двама се твърди, че притежават имоти в селото и в местността, в която се процедира нанасяне. Със самото оспорване тримата частни жалбоподатели твърдят засягане на техни имоти от процедираното изменение, като са поискали срок за представяне на доказателства за собственост. Въпреки това АС - гр. П. е прекратил производството без да предостави срок за представяне на документи за собственост, каквито са представени пред настоящата инстанция. Предвид твърдението на частните жалбоподатели, че притежават имоти засегнати от оспореното изменение, то е незаконосъобразен извода на АС - гр. П., че поради липса на такова твърдение, за същите липсва правен интерес. Видно обаче от графичните материали към оспорената заповед на Кмета на община А. - геодезическо заснемане, липсата на представени по делото документи за собственост от "Мюсюлманско настоятелство" - гр. А., липсата и на представена извадка от неодобрения кадастрален план (околовръстен полигон) на селото, както и поради това, че в представените документи за собственост и удостоверение имотите са посочени със стари номера, а съседите са описани по местности и обекти без посочени номера -

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

имот, пътека и др., не може да се установи дали имотите на частните жалбоподатели са засегнати без използване на специални знания.

Предвид гореизложеното е неправилен изводът на АС. гр. П. за липса на правен интерес, поради липса на твърдение за засягане. Със самото подаване на жалба и уточнение към нея, се навежда такова твърдение. За установяване обаче дали действително е налице правен интерес от оспорване на заповедта от частните жалбоподатели, а именно дали са заинтересовани по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР - дали са собственици или носители на ограничени вещни права върху имоти, засегнати от процедираното нанасяне - следва делото да бъде погълнато със съответните доказателства, както и с използването на специални знания да се установи дали имотите на частните жалбоподатели са засегнати от процедираното нанасяне на имоти.

Поради това оспореното определение като неправилно следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

Воден от горното и на основание чл. 235 от АПК, състав на Второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 332 от 14.02.2018 г. по адм. д. № 3755/2017 г. на Административен съд - гр. П., 15 състав в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на Ц. Н. К., И. Р. К. и Е. С. М. срещу Заповед № 208 от 23.11.2017 г. на Кмета на община А. и производството по делото е прекратено по отношение на тях.

ВРЪЩА делото на същия съдебен състав за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на Ц. Н. К., И. Р. К. и Е. С. М. срещу Заповед № 208 от 23.11.2017 г. на Кмета на община А.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 1857 от 14.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 759/2017 г., II о.

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по частна жалба на П. С. С. от гр. А., чрез адв. Пейчинов като процесуален представител, срещу определение № 1773 от 28.10.2016 г., постановено по адм. дело № 1185/2016 г. по описа на Административен съд П. С. доводи за необоснованост и незаконосъобразност се претендира отмяната му и връщане на делото на същия съд за произнасяне по същество на спора.

В срока по чл. 232 АПК е постъпило писмено възражение от кмета на община Асеновград.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Върховният административен съд, второ отделение, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото, приема следното:

Частната жалба е подадена в срок и от надлежна страна срещу подлежащо на обжалване определение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения:

С обжалваното определение Административен съд П. е оставил без разглеждане жалбата на П. С. С. и И. К. С., срещу заповед № КД-14-16-1115 от 03.07.2013 г. на началника на СГКК- П., с която е одобрено изменение на КККР на гр. А., одобрена със заповед № 300-5-52/08.07.2004 г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в: нанасяне на нови обекти - ПИ с идентификатор 00702.531.238, сгради с идентификатори 00702.531.238.1 и 00702.531.238.2, схеми на самостоятелен обект в сграда с идентификатори 00702.531.238.1.1, 00702.531.238.1.2, 00702.531.238.3 и 00702.531.238.1.4; промяна в границите на съществуващи обекти- ПИ с идентификатори 00702.531.48 и 00702.531.49; заличаване на обекти- ПИ с идентификатор 00702.531.55, сграда с идентификатор 00702.531.55.1, сграда с идентификатор 00702.531.55.2, схеми на самостоятелен обект в сграда с идентификатори 00702.531.55.1.1, 00702.531.55.1.2, 00702.531.55.1.3 и 00702.531.55.1.4, и е прекратил производството по делото.

За да достигне до този правен резултат съдът е приел, че жалбата е недопустима, тъй като не са налице доказателства и не се твърди от жалбоподателите да притежават вещни права в ПИ с идентификатор 00702.531.55- стар, 00702.531.238- нов. Съдът е установил, че само П. С. С. е собственик на два самостоятелни обекта в сграда с идентификатори 00702.531.48.1.1 и 00702.531.48.1.6, както и носител на вещно право на строеж върху ПИ 00702.531.48 - предмет на изменение в КККР с обжалваната заповед. Според административния съд, тъй като правото на строеж е реализирано, П. С. С. притежава вещно право върху построеното, а не върху земята и същият не е активно легитимиран да обжалва процесната заповед. Поради това административният съд е приел, че липсва правен интерес от оспорването и на основание чл. 159, т. 4 АПК е оставил жалбата без разглеждане. Определението е влязло в сила за И. К. С., който не е обжалвал в срок.

Определението е неправилно в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на П. С. С. срещу заповед № КД-14-16-1115 от 03.07.2013 г. на началника на СГКК- П. по отношение на промяната в границите на съществуващите ПИ с идентификатор 00702.531.48 и 00702.531.49, поради нарушение на материалния закон.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Безспорно е по делото обстоятелството, че П. С. С. е носител на ограничено вещно право върху имот с идентификатор 00702.531.48, по силата на правоприемство по отстъпено право на строеж през 1989 г. върху държавен парцел XI- ЖК, кв. 49 по плана на гр. А.. Договорът за отстъпване правото на строеж е сключен по реда на чл. 15 ЗС, отменен със ЗИД на ЗС от 1996 г., обн. ДВ, бр. 33/1996 г., от което следва, че правото на ползване се разпростира върху цялата площ на земята, върху която е отстъпено правото на строеж. С отмяната на посочения текст и приемането на Закона за общинската собственост /ЗОБС/, не се отменя обема на това право на ползване, придобито по силата на посочения договор. Освен това с § 27 от ЗИДЗС от 1996 г. и § 1 от ПЗР на ПМС № 235/1996 г. е уредено правото на лицата, придобили право на строеж върху държавна или общинска земя до 31.07.1991 г., да придобият собствеността върху земята, върху която е реализирано правото на строеж. С оглед изложеното, частният жалбоподател като собственик на обект в построената в имота сграда, изгълнена по отстъпено право на строеж върху държавна земя в очертания обем, има право на ползване върху земята, върху която е това вещно право. Поради това П. С. С. е заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 ПЗР на ЗКИР и активно легитимиран да оспорва процесната заповед. Жалбата му се явява процесуално допустима. Определението на административния съд следва да бъде отменено в посочената част, а делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по предявената жалба.

С оглед на гореизложеното Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 1773 от 28.10.2016 г., постановено по адм. дело № 1185/2016 г. по описа на Административен съд П. в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на П. С. С. срещу заповед № КД-14-16-1115 от 03.07.2013 г. на началника на СГКК- П. по отношение на промяната в границите на съществуващите ПИ с идентификатор 00702.531.48 и 00702.531.49.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия в отменената част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 13239 от 6.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 13250/2016 г.,

П о.

Производството е по чл. 229 и сл. АПК.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Образувано е по частна жалба от В. В. М., гр. Г. Делчев, и е против определение № 1355 от 17.10.2016 г., постановено по адм. д. № 146/2016 г. по описа на Административен съд Б. С доводи за неправилност и незаконосъобразност се иска неговата отмяна.

Писмени възражения в срока по чл. 232 АПК са депозиранни.

Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна по следните съображения.

С атакуваното определение, на основание чл. 159, т. 4 АПК, е оставена без разглеждане жалбата на М. против заповед № 303/22.07.2015 г. на кмета на община Г., с която, на осн. чл. 54, ал. 4 и § 4, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, е одобрено погълване в кадастралния план на кв. 20 по плана на с. Д. с нов имот с пл. № 551 по кафявия цвят на приложената към плана скица, поради недопустимост. В частната жалба се навеждат доводи за нарушаване на процесуалните правила.

За да прекрати производството по делото, образувано по жалбата, съдът е приел, че В. В. М. няма правен интерес от оспорването. Съдът е извел този извод от заключенията на изслушанияте по делото основна и допълнителна СТЕ, според които сградата на М. не се засяга по никакъв начин от изменението, с което е нанесен нов имот с пл. № 551.

Така постановеното определение е незаконосъобразно. При постановяване на същото, административният съд неправилно е отчел приложимите правни норми. Съгласно § 1, т. 13 от ДР ЗКИР "заинтересувани лица" са собственици и носители на вещни права върху имотите. От приетия като доказателство по делото нотариален акт от 28.12.2001 г. (дело 782/2001 г.) се установява, че жалбоподателят В. В. М. е собственик на масивна търговска сграда в ПИ парцел VIII от кв. 20 на действащия дворищно регулационен план на с. Д., община село Г., ведно с правото на строеж върху дворното място. Погълването на имот пл. № 551 е в кв. 20 на кадастралния план, т. е. в същия поземлен имот, върху който е ситуирана сградата. Съобразно СТЕ новопогълненият имот не засягал сградата и необходимата прилежаща площ към нея, но в същото време погълването е в имота, в който М. притежава сграда, ведно с право на строеж върху земята, т. е. носител е на ограничено вещно право върху имота и следователно има правен интерес от жалбата. Достигайки до противоположния извод АС Б. е постановил неправилно определение, което следва да се отмени и делото да се върне на същия съд и състав за продължаване на процесуалните действия.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Предвид това, че обжалваното определение на Административен съд Б. е валидно и допустимо, но неправилно - следва да бъде отменено.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 1355 от 17.10.2016 г., постановено по адм. д. № 146/2016 г. по описа на Административен съд Б. и **ВРЪЩА ДЕЛОТО** на същия съд и състав за продължаване на процесуалните действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

**Определение № 13239 от 6.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 13250/2016 г.,
П о.**

Производството е по чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба от В. В. М., гр. Г. Делчев, и е против определение № 1355 от 17.10.2016 г., постановено по адм. д. № 146/2016 г. по описа на Административен съд Б. С доводи за неправилност и незаконосъобразност се иска неговата отмяна.

Писмени възражения в срока по чл. 232 АПК са депозирани.

Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна по следните съображения.

С атакуваното определение, на основание чл. 159, т. 4 АПК, е оставена без разглеждане жалбата на М. против заповед № 303/22.07.2015 г. на кмета на община Г., с която, на осн. чл. 54, ал. 4 и § 4, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, е одобрено погъване в кадастралния план на кв. 20 по плана на с. Д. с нов имот с пл. № 551 по кафявия цвят на приложената към плана скица, поради недопустимост. В частната жалба се навеждат доводи за нарушаване на процесуалните правила.

За да прекрати производството по делото, образувано по жалбата, съдът е приел, че В. В. М. няма правен интерес от оспорването. Съдът е извел този извод от заключенията на изслушаните по делото основна и допълнителна СТЕ, според които сградата на М. не се засяга по никакъв начин от изменението, с което е нанесен нов имот с пл. № 551.

Така постановеното определение е незаконосъобразно. При постановяване на същото, административният съд неправилно е отчел приложимите правни норми. Съгласно § 1, т. 13 от ДР ЗКИР "заинтересувани лица" са собственици и носители на вещни права върху имотите. От приетия като доказателство по делото нотариален акт от

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

28.12.2001 г. (дело 782/2001 г.) се установява, че жалбоподателят В. В. М. е собственик на масивна търговска сграда в ПИ парцел VIII от кв. 20 на действащия дворищно регулационен план на с Д., община село Г., ведно с правото на строеж върху дворното място. Попълването на имот пл. № 551 е в кв. 20 на кадастралния план, т. е. в същия поземлен имот, върху който е ситуирана сградата. Съобразно СТЕ новопопълненият имот не засягал сградата и необходимата прилежаща площ към нея, но в същото време попълването е в имота, в който М. притежава сграда, ведно с право на строеж върху земята, т. е. носител е на ограничено вещно право върху имота и следователно има правен интерес от жалбата. Достигайки до противоположния извод АС Б. е постановил неправилно определение, което следва да се отмени и делото да се върне на същия съд и състав за продължаване на процесуалните действия.

Предвид това, че обжалваното определение на Административен съд Б. е валидно и допустимо, но неправилно - следва да бъде отменено.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 1355 от 17.10.2016 г., постановено по адм. д. № 146/2016 г. по описа на Административен съд Б. и **ВРЪЩА ДЕЛОТО** на същия съд и състав за продължаване на процесуалните действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 2112 от 24.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 2030/2016 г., II о.

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по частна жалба на министъра на земеделието и храните, чрез процесуалния му представител - юрисконсулт Гашева, против определение № 31/15.01.2016 г. по адм. дело № 1136/2015, т. на Административен съд София-област, с искане за отмяната му като неправилно, поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

От ответника - началника на СГКК-Софийска област, не е постъпило възражение.

Частната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява основателна.

С обжалваното определение съдът е оставил без разглеждане жалбата на Министерството на земеделието и храните, против Заповед № 18-8287/23.10.2015 г. на началника на СГКК-Софийска област, в частта ѝ относно ПИ с идентификатор 65231.920.502, с площ от 228 кв. м., като

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

недопустима и е прекратил производството по делото, поради това, че същата е подадена от лице без представителна власт. Според съда посоченият поземлен имот - предмет на оспорената заповед за изменение на КККР на гр. Самоков е частна държавна собственост и независимо, че е предоставен за стопанисване и управление на МЗХ, последното не е активно легитимирано да представлява държавата, като подава жалби. Процесуалната легитимация за него принадлежи на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, съгласно чл. 31, ал. 2 ГПК, вр. с чл. 18 от АПК.

Определението е неправилно.

Съдът не е съобразил характера и вида на оспорената заповед, че същата е издадена на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 от ЗКИР и има за предмет изменение на КККР на гр. Самоков, засягаща няколко имота, между които и ПИ 65231.920.502, представляващ частна държавна собственост, съгласно АЧДС № 162/2011 г. на СВ-гр. Самоков и който е предоставен за управление на МЗХ.

Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР /в ред. Д. в. бр. 49/2014 г./, "заинтересовани лица" в производството по одобряване и/или изменение на КККР са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижимите имоти, а в случаите на предоставени права на управление - ведомствата и общините, на които са предоставени правата.

Следователно по силата на цитираната специална правна норма, намираща приложение в случая с оглед характера на акта, ведомствата на които е предоставено право на управление върху държавни имоти, се признава качеството на заинтересовани лица в производството по издаване и оспорване на заповеди за изменение на КККР. Това означава, че частният жалбоподател, като представляващ МЗХ, на когото е предоставено правото на управление върху процесния поземлен имот, разполага със самостоятелно право на жалба против заповедта за изменение на КККР на гр. Самоков, в частта засягаща имота/те върху които е предоставено това право. Правото на управление представлява ограничено вещно право, поради това, че включва правомощията по владееене и ползване на имота. На това основание МЗХ се явява заинтересована страна в производството по издаване на заповедта и като такава има процесуалното право на жалба.

Като е приел обратното и се е позовал на норми, неприложими за конкретния случай, съдът е допуснал нарушение на материалния закон, което прави обжалваното определение неправилно.

Като неправилно същото следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Водим от горното Върховният административен съд, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 31/15.01.2016 г. постановено по адм. дело № 1136/2015, т. на Административен съд София-област, шести състав.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата.

Определението не подлежи на обжалване.

Определение № 1928 от 22.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 1316/2016 г., II о.

Производството е по реда на чл. 229 и сл. АПК, по частна жалба на М С М от гр. Варна против определение № 4248/29.12.2015 г., постановено по адм. дело № 3224/2015 г. по описа на Административен съд - Варна, с което на основание чл. 159, т. 6 АПК е оставена без разглеждане жалбата му срещу отказ на община Варна да изпълни задължение по чл. 182а, ал. 3 ПЗР ЗТСУ на основание чл. 257 АПК и производството по делото е прекратено.

С доводи за неправилност на определението се иска отмяната му.

Ответната страна кмет на община Варна не взема становище.

Върховният административен съд, състав на второ отделение, намира частната жалба за допустима- подадена срещу подлежащо на обжалване определение, с което се прегражда по-нататъшното развитие на производството, от страна по делото, за която то е неблагоприятно и в срока по чл. 230 АПК, а разгледана по същество за основателна.

За да постанови обжалваното определение, административният съд приема, че по същото оспорване има влязло в сила съдебно определение.

Определението е валидно и допустимо, но неправилно поради нарушение на материалния закон.

Влязлото в сила определение за прекратяване на съдебно производство не се ползва със сила на пресъдено нещо и не е абсолютна процесуална пречка за разглеждане на същото оспорване. Отделно от това, в случая не е налице идентитет от обективна и субективна страна на двете съдебни производства. Предявеното от М. М. оспорване е на "отказ на административния орган да измени регулационния план на с. Тополи", каквато възможност му е указана с определението по адм. дело № 299/2013 г. по описа на АС - Варна. То не представлява искова молба по чл. 257 АПК, както неправилно приема първоинстанционният съд. Затова обжалваното определение следва да бъде отменено и делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 вр. чл. 236 АПК, Върховният административен съд, второ отделение,
ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 4248/29.12.2015 г., постановено по адм. дело № 3224/2015 г. по описа на Административен съд - Варна и

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определение № 5122 от 8.05.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3660/2015 г., II о.

Производството е по чл. 229 и следващите АПК.

Образувано е по частна жалба на Нина Михайлова Заркова, от гр. София, чрез нейния пълномощник, срещу определение № 778/19.12.2014 г. по адм. д. № 653/2014 г. на Административен съд Перник. Счита обжалваното определение за неправилно и претендира отмяната му.

В срока по чл. 232 АПК другата страна Валентина Григориевна Рангелова в писмено становище намира частната жалба за неоснователна.

Частната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

За да се произнесе по съществуващото на касационната жалба, настоящата инстанция взе предвид:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба от частната жалбоподателка срещу заповед № 508/07.07.2014 г. на кмета на община Брезник, с която е попълнен кадастралния план на с. Кривонос, община Брезник, с нов имот пл. № 134, с което се променят кадастралните граници на имот пл. № 74, по заявление на Валентина Рангелова.

С обжалваното определение съдът е оставил без разглеждане жалбата и е прекратил производството по делото. Развил е доводи, че жалбоподателката не е заинтересовано лице, тъй като не се легитимира като собственик или носител на вещни права върху недвижими имоти, предмет на заповедта. Според съда, с влязло в сила решение по адм. д. № 297/2011 г. на Административен съд Перник е решен въпроса дали жалбоподателката има качеството на заинтересовано лице, а с решение по гр. д. № 31/2000 г. на Районен съд Брезник е решен спор по чл. 108 касателно процесните имоти.

Определението е неправилно:

На първо място, съдът не е посочил кои за засегнатите от процесната заповед имоти, за да се твърди липсата качеството на заинтересовано лице на жалбоподателката с оглед собствени или вещни права върху засегнатите имоти. С цитираното решение по адм. д. № 297/2011 г. на Административен съд Перник е отменен отказ за попълване на кадастралния план с имот пл. №

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

134 по жалба на Валентина Рангелова. С влязло в сила решение пък по адм. д. № 159/2013 г. на Административен съд Перник по жалба на частната жалбоподателка е отменена заповед на кмета на община Брезник за попълване на кадастралния план с имот пл. 134 и промяна кадастралните граници на имот пл. 74, която заповед е постановена по заявление на Валентина Рангелова, с което решение очевидно е признато качеството на заинтересовано лице на частната жалбоподателка. С решението по цитираното гражданско дело пък са отхвърлени искове на много лица, включително наследодател на частната жалбоподателка, срещу ответниците Валентина Рангелова и Кирил Рангелов на основание чл. 108 досежно имоти, съставляващи парцели. Предвид изложеното съдът не е изяснил има ли идентичност между имотите, предмет на решението по гражданското дело и тези, предмет на обжалваната заповед, за да се приеме или отрече качеството на жалбоподателката като заинтересовано лице. На второ място, влязлото в сила решение по адм. д. № 159/2013 г. на Административен съд Перник признава качеството на жалбоподателката на заинтересовано по смисъла на § 1, т. 13 ДР на Закона за кадастъра и имотния регистър лице, което опровергава доводите за отречено такова качество по влязлото в сила съдебно решение по адм. д. № 297/2011 г. За да се реши въпроса за активната легитимация, следва да се изясни кои са засеганите от оспорената заповед имоти и чия собственост са. Това налага отмяна на обжалваното определение и връщане на делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно мотивите на настоящето определение.

Воден от горното, Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 778/19.12.2014 г. по адм. д. № 653/2014 г. на Административен съд Перник.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно мотивите на настоящето определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Определение № 530 от 19.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 14903/2014 г., II о.

Производството е по чл. 229 и следващите АПК.

Образувано е по частна жалба на "Кваликом-Авто" ООД, гр. София чрез пълномощника на дружеството срещу определение от 4.11.2014 г. по

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

адм. д. № 5042/2014 г. на Административен съд София-град. Счита обжалваното определение за неправилно и претендира отмяната му.

В срока по чл. 232 АПК другата страна не взема становище.

Частната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

За да се произнесе по съществото на частната жалба, настоящата инстанция взе предвид:

С обжалваното определение съдът е оставил без разглеждане жалбата на частния жалбоподател срещу нанасяне през 2000 г. в кадастрален план на поземлени имоти № № 1070 и 1071 и е прекратил производството по делото.

За да постанови този резултат, съдът е развил доводи, че липсва подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Според съда е налице само техническо действие по нанасяне на имоти в неodobрен кадастрален план.

Определението е незаконосъобразно при следните съображения:

Видно от доказателствата по делото и от заключението на вещото лице, през 2000 г. кадастралният план е погълнен с нанасянето на имоти № № 1070 и 1071 върху имот № 879, собствен на жалбоподателя, по кадастралния план емисия 1972 г. От същото заключение се установява, че в одобрения кадастрален план от 1971 г. е нанесен имот пл. № 9. През 1972 г. върху реална част от имот пл. № 9 е нанесен имот 879, собствен на жалбоподателя. Имотът е предмет на регулация през 1998 г., а през 2000 г. върху имота са нанесени имоти № № 1070 и 1071, с които е погълнен действащият кадастрален план. Погълването на кадастралния план с посочените имоти е въз основа на молба № 94-00-3836/10.07.2000 г. От изложеното се налага изводът, че към 2000 г. е имало одобрен кадастрален план, включващ имот пл. № 879, който е бил предмет и на регулация. Последната се одобрява или едновременно с кадастралния план или въз основа на одобрен кадастрален план. Безспорно е също, през 2000 г. е предприето изменение в одобрения и действащ кадастрален план, изразяващо се в нанасянето на имоти с пл. № № 1070 и 1071. Фактът на нанасянето е именно разпоредителната част от действие на административен орган, което волеизявление именно с оглед разпоредената правна последица-изменение в кадастралния план, е индивидуален административен акт, годен да бъде предмет на обжалване. В този аспект отделен е въпросът дали разпоредената последица е извършена в изискуемата се форма. Правният интерес на жалбоподателя от обжалване на така разпоредената последица е налице, тъй като изменението в кадастралния план се извършва чрез нанасяне на имоти, засягащи собствения на жалбоподателя имот.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ
СОЦИАЛЕН ФОНД

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
ДОБРО УПРАВЛЕНИЕ

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и по нея се дължи произнасяне по същество. Това налага прекратителното определение да бъде отменено, а делото - върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Воден от горното, Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 4.11.2014 г. по адм. д. № 5042/2014 г. на Административен съд София-град.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия при съобразяване мотивите на настоящето определение.

Изготвил:

Галина Солакова, съдия във ВАС